

CRvB 17 juli 1991, KBW 1990/72
(mrs. 't Hooft, Van der Kolk-Severijns, prof. Noordam)

Uitspraak in het geding tussen S. S., te R., eiser, en het bestuur der Sociale Verzekeringsbank, gedaagde

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 11 april 1990 heeft gedaagde aan eiser kennis gegeven van een beslissing met betrekking tot de uitvoering van de Algemene Kinderbijslagwet (hierna te noemen: AKW). Een afschrift van die brief is aan deze uitspraak gehecht. De inhoud ervan wordt geacht hier te zijn weergegeven. (Niet opgenomen.)

De Raad van Beroep te Rotterdam heeft bij uitspraak van 20 november 1990 het beroep van eiser tegen voormelde beslissing ongegrond verklaard.

Eiser is bij gemachtigde mr. H.C. A., advocaat en procureur te R., van die uitspraak in hoger beroep gekomen. In een aanvullend beroepschrift zijn de gronden uiteengezet waarop het hoger beroep berust.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad van 5 juli 1991, waar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door mr. J. B., advocaat en procureur te R., als zijn raadvrouw, en waar gedaagde zich heeft doen vertegenwoordigen door P. K., werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank.

II. Motivering

De feiten, welke door de eerste rechter als vaststaand zijn aangenomen, worden door partijen niet betwist en vormen ook voor de Raad het uitgangspunt bij de beoordeling van het onderwerpelijke geschil.

Aan de orde is de vraag of gedaagde terecht eiser het recht op kinderbijslag voor zijn bij zijn echtgenote in Sri Lanka verblijvende kinderen over het eerste kwartaal 1987 tot en met het derde kwartaal 1989 heeft ontzegd uit overweging dat die kinderen gedurende dat tijdvak niet tot eisers huishouden behoorden en eiser niet op een eenvoudig te controleren wijze heeft aangetoond aan de zogenoemde onderhoudseis te hebben voldaan.

De eerste rechter heeft evenvermelde vraag op de daartoe bij de aangevallen uitspraak vermelde gronden bevestigend beantwoord.

Noch in de gedingstukken noch in hetgeen namens eiser in het aanvullend beroepschrift en ter terechtzitting - goedgevoerd, heeft de Raad gronden kunnen vinden in eerste aanleg gestelde - is aangevoerd, heeft de Raad gronden kunnen vinden om anders te oordelen dan de Raad van Beroep te Rotterdam heeft gedaan.

De Raad onderschrijft grosso modo hetgeen door de eerste rechter in de aangevallen uitspraak is overwogen en beschouwt een en ander als hier te zijn ingelast.

Door eisers gemachtigde is in hoger beroep in hoofdzaak betoogd dat eiser niet spoedig na zijn aankomst in Nederland reële kansen biedende stappen tot gezinshereniging kon ondernemen omdat hij toen evenmin als ten tijde hier van belang over een vergunning tot verblijf beschikte. Uit het achterwege blijven van die stappen kan derhalve - aldus eisers gemachtigde - niet worden geconcludeerd dat er tussen eiser en zijn gezin een breuk met een vrij definitief karakter is ontstaan en dat eisers kinderen niet tot eisers huishouden zijn blijven behoren.

De Raad kan eisers gemachtigde in haar betoog niet volgen. De term 'huishouden' ziet naar algemeen spraakgebruik en in de regel ook voor de toepassing van de AKW op de feitelijke situatie van gezamenlijk wonen. Indien in die feitelijke

situatie, zoals in het geval van eiser, een - voorlopig blijvende - breuk is ontstaan, staat die eraan in de weg om nog van een 'huishouden' te kunnen spreken.

Op grond van het vorenoverwogene is de Raad, gezien de gedingstukken en het ter terechtzitting verhandelde, niet tot een ander oordeel kunnen komen dan dat eisers kinderen in de in dit geding aan de orde zijnde kwartalen niet tot eisers huishouden in de zin van de AKW behoorden.

Nu door eiser voorts niet wordt betwist dat hij in de litigieuze kwartalen niet aan de zogenoemde onderhoudseis heeft voldaan, dient als volgt te worden beslist.

III. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

recht doende in naam der Koningin!

Bevestigt de aangevallen uitspraak.